

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9090

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 19.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в закрито заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

като разгледа дело номер **2348** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с чл.144 от АПК.

Образувано е по две молби от 07.10.2021г., подадени от адв. Е. И., в качеството ѝ на пълномощник на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с искане за изменение в частта за разноските на Решение № 5399 от 16.09.2021г. постановено по административно дело 2348/2021г. на АССГ, 4-ти състав и с искане за поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка, като в края на първи абзац от диспозитива на решението да се чете „и за данъчен период м.02.2020 г. в размер на 1370,11 лв. по кредитно известие от BDH L.“. Изложени са аргументи, че поради допуснатата грешка относно действителния размер на сумите на уважения данъчен кредит, съдът неправилно е приел, че в полза на дружеството следва да се признаят разноски в по-нисък от претендирания размер. В тази връзка се иска в полза на дружеството да бъдат присъдени претендираните разноски в пълен размер от 2 957 лв. съгласно приложения по делото списък.

Подадена е и молба от 04.10.2021 г. от юрк. Д. в качеството ѝ на представляващ Директора на Дирекция ОДОП, в която е изразено искане за изменение на решението в частта на разноските на основание чл. 248 от ГПК, като е изложено възражение за прекомерност на присъденото адвокатско възнаграждение. Иска се от съда да измени постановеното решение в частта за разноските като бъде присъдено възнаграждение за един адвокат в минимален размер от 912,15 лв., определен спрямо материалния интерес по делото и чл. 8 от Наредба №1 от 9.07.2004 г.

Препис от молбите е изпратен на страните по делото, като им е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок.

В депозиран писмен отговор от 14.10.2021 г. процесуалният представител на жалбоподателя е изложил подробни аргументи за недопустимост и неоснователност на отправеното искане от ответника на основание чл. 248 от ГПК, да бъде присъдено възнаграждение за един адвокат в минимален размер от 912,15 лв.

В депозиран писмен отговор от 20.10.2021 г. процесуалният представител на Директора на Дирекция ОДОП се е противопоставил на искането за увеличение на присъдените от жалбоподателя разноски и е изразил становище за неоснователност на отправеното искане.

Подадените молби от адв. Е. И., в качеството ѝ на пълномощник на [фирма] са допустими съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, като подадени в срок и от надлежна страна. Разгледани по същество са частично основателни.

С Решение № 5399 от 16.09.2021г. постановено по административно дело 2348/2021г. на АССГ, 4-ти състав, съдът е отменил Ревизионен акт (РА) № Р-22221220002084-091-001 от 09.11.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение №147/27.01.2021г. на директора на Д"ОДОП", в частта на определени задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. R. F. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие от BDH L. и е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част.

Съобразно уважената и отхвърлената част страните са осъдени да заплатят разноски, както следва:

-Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. е осъдена да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 2 895,18 лв.

- [фирма] е осъдено да заплати на Д "ОДОП" при ЦУ на НАП сумата от 300 лева, представляваща разноски в производството за юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от жалбата в размер на 250,60 лв.

Основателно е направеното искане от адв. Е. И., в качеството ѝ на пълномощник на [фирма] за поправка на допусна очевидна фактическа грешка, като в края на първи абзац от диспозитива на решението да се чете „и за данъчен период м.02.2020 г. в размер на 1370,11 лв. по кредитно известие от BDH L.“. Видно от съдържанието на постановеното съдебно решение действително е допусната очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението, като вместо сумата от 1370,11 е изписана сумата от 370лв. В тази връзка основателно процесуалният представител на жалбоподателя иска поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на постановеното решение, предвид което искането следва да бъде уважено.

На следващо място отправеното искане от адв. Е. И. на представляваното от нея дружество да бъдат присъдени претендираните разноски в пълен размер от 2 957 лв. съгласно приложения по делото списък е неоснователно, тъй като жалбата не е уважена в цялост. Поради това разноски се дължат съразмерно на уважената част от жалбата, но не и в пълен размер.

След извършена служебна проверка настоящата съдебна инстанция установи обаче, че е налице допусната техническа грешка при изчисляването на уважената част от жалбата на стр. 8 в частта за разноските от решението като е записано, че жалбата е уважена до размер на 11 738,07 лв. В случая жалбата е уважена до размер от 12 738,18 лв. /11 368,07 + 1370,11/, тъй като оспореният РА е отменен в частта на определени задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. R. F. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 1370,11 лв. по кредитно известие от BDH L.. В резултат на изложеното с оглед размера на уважената част от жалбата /12 738,18 лв./ на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 2899,94 лв. вместо посочените в решението 2 895,18

лв. Предвид изложеното решението подлежи на изменение в частта на разноските, претендирани от жалбоподателя.

Подадената молба от 04.10.2021 г. от юрк. Д. в качеството ѝ на представляващ Директора на Дирекция ОДОП, в която е изразено искане за изменение на решението в частта на разноските на основание чл. 248 от ГПК, като е изложено възражение за прекомерност на присъденото адвокатско възнаграждение е недопустима. Видно от протокол от проведено съдебно заседание от 29.06.2021 г., на което ответникът е бил представляван от юрк. К., в полза на ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като не е навеждано възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Недопустимо е такова възражение за прекомерност да се навежда за първи път по реда на чл. 248 от ГПК. Съдебната практика е безпротиворечива по въпроса, че е недопустимо искането по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение поради прекомерност съобразно действителната правна и фактическа сложност по делото да се прави след постановяване на съдебното решение по реда на чл. 248 от ГПК. В тази връзка молбата на ответника следва да бъде оставена без разглеждане.

Водим от горното и на основание чл.248 ГПК и чл. 175 от АПК, Административен съд София град, 4-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПОПРАВЯ допусната в първата част на диспозитива на Решение № 5399 от 16.09.2021г., по адм. дело № 2348/2021 г. очевидна фактическа грешка като диспозитива СЛЕДВА ДА СЕ ЧЕТЕ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, Ревизионен акт (РА) № Р-22221220002084-091-001 от 09.11.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение №147/27.01.2021г. на директора на Д“ОДОП“, в частта на определени задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. R. F. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 1370,11 лв. по кредитно известие от BDH L..

ИЗМЕНЯ Решение № 5399 от 16.09.2021г., по адм. дело № 2348/2021 г. в частта за разноските като диспозитива СЛЕДВА ДА СЕ ЧЕТЕ:

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, разноски по делото в размер на 2899,94 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата от 04.10.2021г., подадена от юрк. Д. в качеството ѝ на представляващ Директора на Дирекция ОДОП с искане за изменение в частта за разноските на Решение № 5399 от 16.09.2021г., по адм. дело № 2348/2021 г. на АССГ, 4-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта на изменение на разноските подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: